

עירובין ח

שאלה: ולמאי דסליק אדעתין מעיקרא, בין שעירבו ובין שלא עירבו פליגי; בעירבו במאי פליגי, בשלא עירבו במאי פליגי?
תשובה:

דברי רב	דברי רב יוסף בשם רב יהודה	
מבוי שנפרץ במלואו לחצר, ונפרצה חצר כנגדו - חצר מותרת ומבוי אסור	אם היה מבוי כלה לרחבה - אינו צריך כלום	
נחשבת מחיצה (אם לא פרוץ מהחצר לרשות הרבים ואין עירוב, בני מבוי מותרים לטלטל במבוי כי בני חצר לא היו רגילים לצאת מהחצר).	אינה נחשבת מחיצה (אם אין עירוב, מותר לטלטל בחצר בגלל גיפופין אבל לא מבוי)	בשלא עירבו - בנראה מבחוץ ושוה מבפנים
לא סובר כרב יוסף אלא אוסר אפילו אם כלה לאמצע רחבה	סובר כרב יוסף: לא שנו אלא שכלה לאמצע רחבה. אבל כלה לצדי רחבה - אסור.	בעירבו - קמפליגי בדרב יוסף

עוד הגבלה להיתר מבוי הכלה לרחבה: אמר רבה: הא דאמרת לאמצע רחבה מותר לא אמרן אלא זה שלא כנגד זה, אבל זה כנגד זה - אסור.

צמצום דבריו: אמר רב משרשיא: הא דאמרת זה שלא כנגד זה מותר לא אמרן אלא רחבה דרבים, אבל רחבה דיחיד - זימנין דמימלך עלה ובני לה בתים, והוי ליה כמבוי שכלה לה לצדי רחבה - ואסור.

הוכחה לצמצום: ומנא תימרא דשני לן בין רחבה דרבים לרחבה דיחיד - דאמר רבין בר רב אדא אמר רבי יצחק: מעשה במבוי אחד שצידו אחד כלה לים וצידו אחד כלה לאשפה, ובא מעשה לפני רבי ולא אמר בה לא היתר ולא איסור.

- איסור לא אמר בה - דהא קיימי מחיצות
- היתר לא אמר בה - חיישינן: שמא תינטל אשפה, ויעלה הים שרטון, ומי חיישינן שמא תינטל אשפה?

משנה - אשפה ברשות הרבים גבוה עשרה טפחים, חלון שעל גבה זורקין לה בשבת	רבי לא היתר לטלטל כשהיתה אשפה בצד אחד	
לא חוששים שמא תינטל אשפה רחבה של רבים	חשש שמא תינטל אשפה רחבה של יחיד	הסתירה הפתרון

שאלה בקשר למעשה של רבי: ורבנן מאי? האם חלקו עליו או לא?

תשובה 1: אמר רב יוסף בר אבדימי, תנא: **וחכמים אוסרין**.

פסיקת הלכה: אמר רב נחמן: הלכה כדברי חכמים.

תשובה 2: איכא דאמרי אמר רב יוסף בר אבדימי, תנא: **וחכמים מתירין**.

פסיקת הלכה: אמר רב נחמן: אין הלכה כדברי חכמים.

מקרה דומה למעשה של רבי: מרימר פסיק לה לסורא באוזלי, אמר: חיישינן שמא יעלה הים שרטון.

מקרה בעניין מבוי עקום: ההוא מבוי עקום דהוה בסורא כרוך בודיא אותיבו ביה בעקמומיתה. תגובת רב חסדא למעשה: אמר רב חסדא הא לא כרב ולא כשמואל.

- לרב דאמר תורתו כמפולש - צורת הפתח בעי
 - לשמואל דאמר תורתו כסתום - הני מילי לחי מעליא, אבל האי כיון דנשיב ביה זיקא ושדי ליה - לא כלום הוא.
- ואי נעיץ ביה סיכתא וחבריה - חבריה.

חזרה לדברי רב במבוי שנפרץ לחצר: אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב: מבוי שנפרץ במלואו לחצר, ונפרצה חצר כנגדו - חצר מותרת, ומבוי אסור.

קושי: אמר ליה רבה בר עולא לרב ביבי בר אביי: רבי, לא משנתנו היא זו? **חצר קטנה שנפרצה לגדולה - גדולה מותרת וקטנה אסורה, מפני שהיא כפתחה של גדולה**.

תירוץ: אמר ליה: אי מהתם הוה אמינא: הני מילי - היכא דלא קא דרסי בה רבים (חצר גדולה לחצר קטנה) אבל היכא דקא דרסי בה רבים (מבוי שנפרץ לחצר וחצר פרוץ לרשות הרבים) - אימא אפילו חצר נמי.

קושי: והא נמי תנינא **חצר שהרבים נכנסין לה בזו ויוצאין לה בזו - רשות הרבים לטומאה, ורשות היחיד לשבת.**

תירוץ: אי מהתם הוה אמינא: הני מילי - זה שלא כנגד זה, אבל זה כנגד זה - אימא לא.

קושי: ולרבה, דאמר זה כנגד זה אסור הא דרב במאי מוקי לה? בזה שלא כנגד זה. תרתי למה לי?

תירוץ: אי מהתם הוה אמינא: הני מילי - לזרוק (אסור לזרוק מרשות הרבים לתוכו כי נחשב רשות היחיד), אבל לטלטל (לעניין הגדרתו כרשות היחיד לעניין טלטול להתיר לטלטל בתוכו) אימא לא - קא משמע לך (שגם לטלטול מותר)

איתמר, מבוי העשוי כנדל

רבא	אביי	הדעות
עושה צורת הפתח לכולהו להאי גיסא, ואידך גיסא מישתרו בלחי וקורה.	עושה צורת הפתח לגדול, והנך כולהו מישתרו בלחי וקורה	
	כמאן - כשמואל, דאמר תורתו כסתום למה ליה צורת הפתח? ועוד; הא הוה מבוי עקום דהוה בנהרדעא, וחשו לה לדרב!	קושיית רבא על אביי

מבוי שצידו אחד ארוך וצידו אחד קצר,

רבא	אמר רב כהנא בר תחליפא	הדעות
אחד זה ואחד זה - אינו מניח את הקורה אלא כנגד הקצר	פחות מארבע אמות - מניח את הקורה באלכסון ארבע אמות - אינו מניח את הקורה אלא כנגד הקצר	
קורה טעמא מאי - משום היכר, ובאלכסון לא הוי היכר	קורה משום מאי - משום מחיצה, ובאלכסון נמי הוי מחיצה	הטעם

צמצום דברי רב כהנא בר תחליפא על ידי רב כהנא: הא דאמרת מניח הקורה באלכסון - לא אמרן אלא שאין באלכסונו יותר מעשר, אבל יש באלכסונו יותר מעשר - דברי הכל אינו מניח אלא כנגד הקצר.

איבעיא להו: מהו להשתמש תחת הקורה?

רבי ורבי חייה ורבי יוחנן	שמואל ורבי שמעון בר רבי ורבי שמעון בן לקיש	הדעות
מותר להשתמש תחת הקורה	אסור להשתמש תחת הקורה	
קורה משום היכר	קורה משום מחיצה	הבנה 1 של המחלוקת
דכולי עלמא - קורה משום היכר	היכירא מלבר (לבני רה"ר)	הבנה 2 של המחלוקת
היכירא מלבר (לבני רה"ר)	דכולי עלמא - קורה משום מחיצה	הבנה 3 של המחלוקת
חודו החיצון יורד וסותם	חודו הפנימי יורד וסותם	

אמר רב חסדא: הכל מודים בבין לחיים שאסור.

בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא: נעץ שתי יתידות בשני כותלי מבוי מבחוץ, והניח קורה על גביהן מהו?

לדברי המתיר	לדברי האוסר	רב חסדא
אסור	מותר	
אסור	אסור	רבא
	בעינן קורה על גבי מבוי, וליכא	

